

АЛЕКСАНДЪР ОДОЕВСКИ НА КНЯГИНЯ М. Н. ВОЛКОНСКА

Превод от руски: Кирил Кадийски, —

chitanka.info

Бе край на сълзи и на скръб обречен,
на изток, дето ранните лъчи,
родени радостно от свода вечен,
не радваха страдалците очи;
там, дето въздухът кристално ясен
душеше всички в тяхната беда,
и кръгозорът светъл и прекрасен
измъчваше с копнеж за свобода.

В миг ангели от свода син слетяха
над страдащите в чуждата страна,
но своя дух небесен всички бяха
облекли в лека земна пелена.
Вестителки на тебе, провидение,
дойдоха като земни дъщери;
затворникът усмивка, утешение,
любов и мир душевен пак откри.

Те сядаха край тежката ограда
и вливаха небесните уста
на капки мед в гръдта, която страда...
летяха оттогава дни, лета;
затворниците, скърбите убили,
страхуваха се само от едно —
да не отлитнат ангелите мили,
оставили тук земното платно.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.